

SHABAN ÇUPI

DIGË ATDHEU

Poezi për dëshmorin Gafurr Loku

2025

Lisi i flamurit

Këtë lis, hijenat
Nuk e lejuan të rritet
Në natyrën e tij:
E prenë në trung,
E prenë në degë,
As kërcu s`deshën ta lënë.
Me rrënjë donin ta shkullnin
Nga dheu i atdheut!

Sepse ky lis,
Me trung e lastar,
Që u pre edhe me hanxhar,
Bartë një histori,
Plot me krenari.

Në trupin e tij
Është ngritur flamuri,
Flamuri kuq e zi,
Me shqiponjën dykrenare
N`68 tënë në Tetovë,
Në Tetovën e lavdisë,
Në Tetovën e Mehmet Gegës,
Në Tetovën e Rafisë,
Edhe të Ilirisë.

Ky është lisi,
Lisi i Gafurrit,
Lisi i Flamurit
Me plotë plagë në trup...
Rron edhe sot
Rron me lastarë të ri
Mbushur me lavdi
Kushtrim për liri!

Për lirinë e Ardheut

Thoje:

Gjymtyrët duhet hedhur në zjarr

Në zjarrin e Lëvizjes

Që ai të mos shuhet kurrë!

Dhe nëse gjymtyrët s`mjaftojnë,

Copa shpirti kemi për të dhënë

Që flaka më e madhe të jetë!

Dhe duhet ruajtur këtë zjarr,

Si Diogjeni, fanarin e tij

Nga brezi në brez;

Me punë

Me nderë

Me besë

Me qëndresë!

Gjeneral Gafurr

Plumbat ua shembën trupin,
Por shpirtërat u ndritën në qiell,
Bashkë me djalë Dritonin,
Të gjallë mbetët përherë!

Një ordi me pushtues,
Përballë kryengritësit,
Tërë jetën në thumb të pushkës,
Por idealin kurr se treti.

Gjeneral Gafurr,
Flamur për Brigadë
Në panteon të atdheut mbetët,
Digë për çdo shtrëngatë.

Kalojnë vite e dekada,
Por ju ratë si me le
Frymëzim për brezat e ri,
Udhërrëfyes për çlirim e atdhe.

Motive nentori

Në nëntor,
Nëntë orë udhëtove,
Shkrepare e maleve
Të këtij dheu,
Që flamurin kuq e zi
Në Tetovë ta vendosje,
Me krenari
Se këto treva, thojë se:
Ishin dhe janë Shqipni!
Dhe...
Sa herë që vjen kjo ditë,
Me mall të kujtojmë
E me mall të përkujtojmë,
Ty Hero, Gafurr
Dhe të shtrejtin flamur;
Që u ngrit në Krujë,
Që u ngrit në Vlorë,
Që u ngrit në Prishtinë,
Që u ngrit në Tetovë...
Nëntori, dëshmi
Flamuri kuq e zi
Rënien tënde për liri.
Lavdi, Gafurr Loku, lavdi!

Digë atdheu

Shpesh të shoh
Në parakalim
Rrugëve të atdheut
Me hapa, mendueshëm
E me duartë hedhur pas shpine
Sikur prangat t'i kishe
Ende në duart e tua.

T'i shoh sytë e tu
Shqiponjë
Me të cilët flisje
Ëmbëlsisht me miq
E plotë urrejtje me armiq
Kosovën ta kishin pushtuar.

Flisje me gjuhën e trupit
Se gjuhën e gjuhës
Ta kishin lidhur nyje
Me nene, ligje e kode sllave.

Shpesh të shoh
Edhe kur s'më sheh
Kudo sukave e brigjeve

Rrëpirave e kodrinave
Fushave e maleve
Elboreve me drith
Krojeve të ftohta
Në oda burrash
Këmbëkryq
Me plis të bardhë
Në dëgjim të rapsodit
Kah ia thotë këngës në sharki
Dhe valltarin mbi lodër
Duke hedhur vallen e Osman Takës.

Të shoh edhe në gjumë të thellë
Në ëndërra e trazime shpirti
Kah parakalon me flamurin kuq e zi
Me shkabën dykrenare,
Me librin e Sami Frashnjetit
„Shqipëria çka qenë, ç'është e çdo të bëhet”.
Të shoh në bazat e ilegales
Në diskutimet e mprehta
Me shokë
Që kokën në trastë kishit vënë
E në gji, Kushtrimin e Lirisë.

Të shoh në demonstrata
Në Prishtinë e Tetovë
Për flamur e Universitet
Republikë e Kushtetutë,
Me hatër a me luftë!
Të shoh me grushtin mbledhur
Si grushtin e Rexhep Malës
Që e çelnikose
Bashkë me atë, qelive të pushtuesit.
Të shoh dhiareve të atdheut
Me libra të fshehtë në gji
Për të ngritur shqiptarin
Në luftë për Shqipëri.

Të shoh
Si Petro Nini Luarasin
Udhëve të atdheut
Në mbrojtje të shkollës shqipe
Që hasmi e mbylli me dry.
Të shoh
Afër skamnorit
Me buzëqeshjen që dhuronte jetë.
Të shoh afër punëtorit
Që vuajtja e zvetënonte çdo ditë
E shumë afër bujkut

Që farën e mbjellte në tokën gratçore.
Të shoh e ku s`të shoh...
I shtrenjti Gafurr,
Diga e atdheut,
Flamuri i Lirisë.

Të shoh
Në parakalim
Si në festa maji
Me trëndafila të kuq
E prapa teje një Brigadë me ushtarë,
Me ushtarë lirie
E që në ballë
Emrin tënd „Gafurr Loku” kanë vënë.

Shpesh të shoh
Në parakalim
Bir i kësaj toke
Që aq shumë e deshe.
Lindjen në gusht e kishe,
Por shkurti me murlan ta mori.
S`di si jetove gjysëm shekulli
Shumë prita i kalove
Armiqtë
Rrethin e kuq mbi ty kishin vënë

Që një ditë të hakmerren, Ante.
Gafurr, i shtrenjti Gafurr!

Të shoh,
Shpesh të shoh
Si Laokonti
Që nuk pajtohej me Kalin e Trojës
Po ku ta dinim
Se fatin e Hektorit do të kishe.

Eu, Shqipja e këtij trolli,
Sa hije të paska, Panteoni i atdheut!